

עמ"ת 59199/03/15 - השאם פלאח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת	
עמ"ת 59199-03-15 פלאח נ' מדינת ישראל	01 אפריל 2015
בפני כב' השופטת אסתר הלמן	
העורר	השאם פלאח
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים

בשם העורר עורכי הדין עבד פאהום ורימונה שלג, מטעם הסנגוריה הציבורית.

בשם המשיבה עו"ד עמוס דניאלי.

העורר בעצמו, הובא על ידי הליווי.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

זהו ערר על החלטתו של בית המשפט קמא להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים כנגדו.

רקע:

נגד העורר הוגש כתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירות של סחיטה באיומים (ריבוי מקרים) והדחה בחקירה, כלפי איש עסקים שהעסיקו במשך למעלה משנה, עובר לביצוע העבירות.

על פי כתב האישום, עובר ליום 04/01/15 גמלה בלב העורר החלטה לסחוט מהמתלונן כספים באיומים. כתב האישום מפרט את פעולות ההכנה שעשה העורר כדי להביא החלטה זו לידי מימוש, לרבות רכישת כרטיסי "סים" באמצעותם תכנן לבצע את הסחיטה, מעקב אחר המתלונן ושיחות טלפון בהן נדרש המתלונן לשלם לעורר סכום של 150,000 ₪, תוך איומים כי אם לא יעשה כן, יאונה לו ולבני משפחתו רע (כמו למשל יזרק רימון על ביתו, "תוך שעה דמך בראשך" ואיומים לשרוף את ביתו ואת רכושו). הסחיטה בוצעה במהלך למעלה מ-10 שיחות טלפון, האחרונה בהן ביום

01/4/15.

המתלונן עירב את המשטרה בדבר הסחיטה, והונחה על ידי אנשי המשטרה ובליווי שלה לבצע את מסירת הכספים, אולם העורר חשד כי המתלונן פנה למשטרה ולא הגיע בכדי לאסוף את הכסף מן המקום שבו ביקש מהמתלונן להניחו.

בפני בית המשפט קמא הודה העורר בקיומן של ראיות לכאורה, אולם באי כוחו טענו כי עוצמת הראיות איננה מצדיקה הארכת המעצר.

ביום 15/02/15 הורה בית המשפט קמא על הארכת המעצר עד תום ההליכים.

בערר שהוגש על החלטה זו (15-02-43869), הורה בית המשפט (כב' השופט ד. צרפתי) על הזמנת תסקיר מעצר, בטרם יוחלט האם להורות על מעצרו של העורר. בית המשפט הדגיש, כי אין בהזמנת התסקיר כדי ליצור מצג כי העורר עשוי להשתחרר בעתיד וכי התסקיר יכול לסייע על ידי מתן כלים בהיבט המקצועי, לבחינת היבט המסוכנות של העורר וטיב החלופה. בשים לב לנסיבות הכוללות, לרבות עברו הנקי של העורר, קבע בית המשפט המחוזי בערר, כי לא ניתן לשלול מראש אפשרות של שחרור העורר לחלופה בטרם יומצא תסקיר מעצר ואין באמור כדי להביע עמדה באשר לדין הבקשה גופה, לאחר שיתקבל תסקיר.

בעקבות החלטה זו הונח בפני בית המשפט קמא תסקיר מעצר, אשר המליץ לשחרר את העורר לחלופה בבית דודתו, תחת פיקוח של בני משפחתו ופיקוח מעצר של שירות המבחן.

בית המשפט קמא שב וקבע גם לאחר קבלת התסקיר, כי אין מקום לשחרור העורר לחלופה;

בבית המשפט קמא לא הייתה מחלוקת באשר לטיב החלופה, למרות האמור סבר בית המשפט קמא, כי לשירות המבחן לא היו כלים מספיקים לבחינת מסוכנותו של העורר. לדבריו, לו קבע שירות המבחן, כי המסוכנות הנשקפת מן העורר הינה נמוכה, או נמוכה בינונית היה מקום לבחון חלופה, אך הואיל ושירות המבחן לא קבע זאת, הרי נותר לבחון את מידת הסכנה הנשקפת מן העורר בכלים משפטיים.

בית המשפט קמא בחן את נסיבות ביצוע העבירה, כפי שאלה פורטו בכתב האישום, האינטנסיביות של שיחות הסחיטה ותעוזתו של העורר, אל מול הנסיבות האישיות, בפרט העבר הנקי והתנהגות הנורמטיבית של העורר עד לאירועים אלה, ולצד זאת העדר האפשרות לבחון את מידת המסוכנות בהעדר כל הסבר מצד העורר, אשר שומר על זכות השתיקה ומכחיש בפני שירות המבחן את המעשים, והסיק כי אין חלופה היכולה לאיין את מסוכנותו של העורר.

יוער, כי אדם אחר המואשם בסיוע לעורר שוחרר לחלופת מעצר, אך אין טענה כי דינו של העורר צריך להיות כדין אותו נאשם.

על ההחלטה האחרונה הוגש הערר שבפני, במסגרתו טענו בתחילה באי כוחו של העורר, כי יש לשחררו גם בשים לב לעוצמת הראיות הלכאוריות, אך במהלך הדיון ביקשו למקד טענותיהם אך בכך שלא הייתה סיבה שלא לאמץ את המלצות התסקיר ולהורות על שחרורו של העורר. החלטה זו מתבקשת לעמדתם מתוך החלטת בית המשפט המחוזי בערר הקודם.

ההלכה היא, כי עבירות של סחיטה באיומים, בהן מפיל הנאשם את חתתו על הקורבן, אינן מתאימות לחלופת מעצר, **"זאת, הן בשל הקלות בביצוען, הן נוכח המסוכנות הגלומה בהן מעצם טבען, והן מאחר ובעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא על קורבן האיומים ...". (בש"פ 5572/11 חסון נ. מדינת ישראל (14/08/11)).**

הלכה זו, גם אם בפרשת חסון לעיל, נאמרה ביחס למי שהואשם בפרשה מורכבת וחמורה יותר, איננה מצומצמת למקרים של סחיטה ממושכת הנמשכת מספר שנים.

נסיבות המקרה כאן מלמדות, לכאורה, על סחיטה שתוכננה היטב, בוצעה בסיוע אחרים (שלא כולם ידועים למאשימה), והייתה כרוכה בתעוזה לא מעטה.

בית המשפט המחוזי קבע כי למרות האמור, נוכח עברו הנקי של העורר, לא ניתן לשלול אפשרות לשחרורו לחלופה, בכפוף לקבלת תסקיר, שיבחן, בין היתר, את מידת מסוכנותו.

שירות המבחן תיאר צעיר, בעל דפוסי התנהגות נורמטיביים, וקבע כי הוא מתקשה להעריך את מידת הסיכון הנשקף ממנו, נוכח הפער בין המעשים המיוחסים לו לבין אורח חייו קודם למעצר.

יחד עם זאת, לא הובאו נימוקים נוספים המלמדים על חשש להישנות מעשים דומים, או מעוררים ספק באפשרות לסמוך על העורר. ההיפך הוא הנכון: בהתייחס למאפייני אישיותו של העורר ותפקודו התקין, טרם המעצר, והערכים הנורמטיביים שגילה בשיחה עם קצינת המבחן, ובשים לב לטיב החלופה, שוכנע שירות המבחן, כי ניתן להמליץ על שחרורו ממעצר, בתנאים מגבילים.

אף שהמלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד, הרי בכלים המקצועיים העומדים לרשותו, העריך שירות המבחן כי בכוחה של חלופה זו לאיין את מסוכנות העורר, למרות החומרה והסכנה הגלומה במעשים המיוחסים לו.

לאור האמור, אף שמסוכנות העורר איננה נמוכה, ובשים לב להחלטת בית משפט זה בערר הקודם, ניתן לקבוע כי בכוחה של חלופה הדוקה, לענות על תכלית המעצר ולהבטיח את שלום הציבור ושלום המתלונן בפרט (יש לציין בנוסף, כי המתלונן מסר לשירות המבחן כי איננו חושש מפני אפשרות שהעורר ישוחרר).

אין צורך לומר, כי בית המשפט מצווה לשקול בכל מקרה אפשרות לשחרר נאשם בתנאים שפגיעתם בחירותו פחותה

וכאשר קיימים תנאים מגבילים, המאפשרים שחרור הנאשם, מבלי לסכן את שלום הציבור, יש להעדיף על פני מעצרו.

התוצאה היא, שאני מקבלת את הערר ומורה כי ניתן לשחרר את העורר בתנאים מגבילים, כמפורט להלן:

- א. מעצר בית מלא בביתם של וג'די מזאריב ת.ז. 029154846 והבלה מזאריב ת.ז. 023131097 בכפר זרזיר בפיקוח צמוד של בני הזוג מזאריב והוריו של העורר פלאח אלמאזה ת.ז. 017913906, ומוסטפא פלאח ת.ז. 54416656.
 - ב. כל אחד מהמשמורנים יחתום על ערבות צד ג' בסך של 6000 ₪.
 - ג. העורר יפקיד ערבון בסך 10,000 ₪ וכן יחתום על התחייבות עצמית בסכום זהה.
 - ד. מוצא בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ, אם יש לעורר דרכון הוא יפקידו בתוך 24 שעות.
 - ה. נאסר על העורר ליצור קשר עם מי מהמעורבים בפרשה, בכלל זה איסור מוחלט ליצירת קשר ישיר או עקיף עם המתלונן.
 - ו. העורר ישהה בפיקוח איזוק אלקטרוני.
 - האיזוק יותקן על פי הנהלים.
- העורר ישוחרר לאחר מילוי כל התנאים, למעט הפקדת סכום העירבון והמצאת האישור בדבר מסירת צו עיכוב יציאה מן הארץ, אשר יבוצעו עד מחר בשעה 12:00.

ניתנה והודעה היום י"ב ניסן תשע"ה, 01/04/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת

הוקלדעלידיחנהטוריק